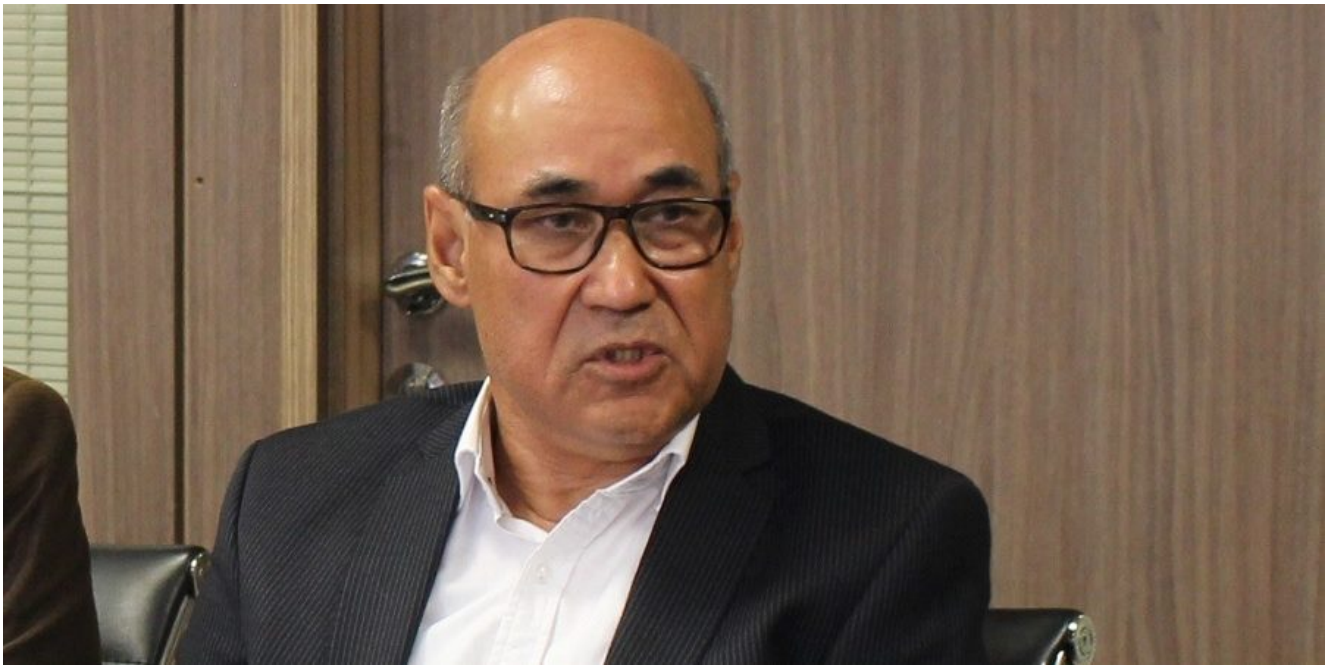
نایب رئیس هیئت مدیره انجمن تولیدکنندگان و صادرکنندگان کنسانتره و آبمیوه ایران: تجمیع سه وزارتخانه از ابتدا در ایران اشتباه بود

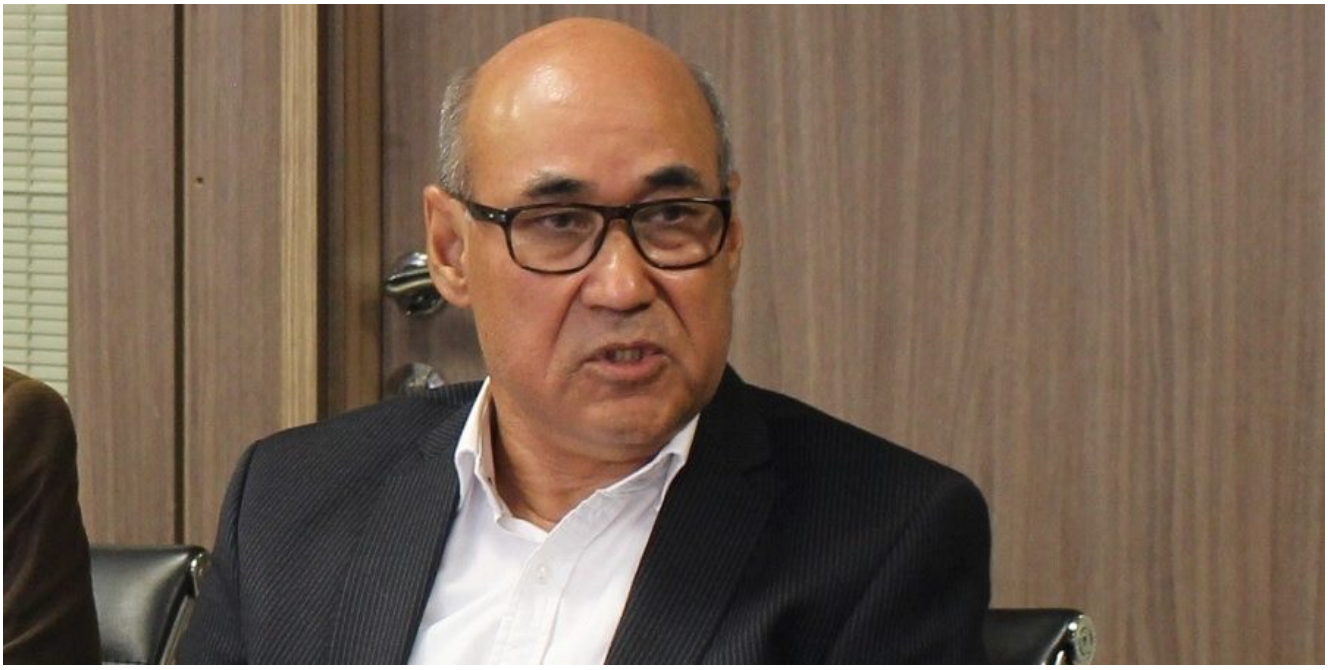
دکتر غلامحسین احمدی می گوید: تجمیع سه وزارتخانه از ابتدا در ایران اشتباه بود، همچنانکه تفکیک وزارت صنایع در بدو انقلاب هم به دو وزارت سبک و سنگین اشتباه بود.

به گزارش پایگاه خبری صنعت غذا و کشاورزی"اگروفودنیوز"، نایب رئیس هیئت مدیره انجمن تولیدکنندگان و صادرکنندگان کنسانتره و آبمیوه ایران در گفتگو با خبرنگار ما در خصوص ارزیابی وی از طرح تفکیک وزارت صمت گفت: اصولا ساختار سازمانی چه در یک ارگانیسم کوچک مانند یک بنگاه تولیدی و چه در یک نهاد بزرگ مانند دولت، تابعی عینی از استراتژی‌های عملیاتی آن ارگانیسم است. اگر در ژاپن وزارت صنعت در تجارت ادغام شده بخاطر استراتژی صادراتی جهانی این کشور و جایگاه جهانی آن در تولید نوآوری و بهره وری است .

این فعال صنایع غذایی افزود: این بدان معنی است که تولید ملی ژاپن در خدمت صادرات جهانی آن است.

احمدی در پایان گفت: یک سازمان چابک با استراتژی تهاجمی نمی‌تواند با یک سازمان لَخت و دارای استراتژی محافظه کارانه، ساختار سازمانی یکسان داشته باشد.

یادداشت/برندهای متفرقه بلای جان صنعت کنسانتره و آبمیوه به قلم غلامحسین احمدی

غلامحسین احمدی
نایب رئیس هیات‌مدیره انجمن صنایع کنسانتره و آبمیوه ایران

یک درصد جمعیت جهان در ایران سکونت دارند در حالی که حدود ۴ درصد میوه جهان را تولید می‌کند و از آنجا که شرایط آب و هوایی متنوعی دارد میوه‌ها از نظر طعم، رنگ و فاکتورهای ارگانولپتیک بر میوه‌های اروپایی و بسیاری از نقاط جهان برتری دارد. بنابراین به صورت بالقوه مزیت رقابتی مطلوبی داریم، اما مساله این است که در عمل

برای فروش آبمیوه و نوشیدنی‌های میوه‌ای در داخل توفیق چندانی نداشته‌ایم.

بر اساس اطلاعات به دست آمده سالانه ۷۰ هزار تن کنسانتره سیب در ایران تولید می‌شود که ۵۰ هزار تن آن به خارج صادر می‌شود. میزان تولید کنسانتره انگور سفید ۲۰ هزار تن است که شاهد صادرات ۱۰ هزار تن و به عبارتی ۵۰ درصدی این محصول هستیم. همچنین میزان تولید کنسانتره انگور قرمز حدود ۴ هزار تن است که ۱۰۰۰ تن و معادل ۲۵ درصد آن صادر می‌شود.

تولید کنسانتره انار سالانه حدود ۱۰ هزار تن است که ۷هزار تن آن صادر می‌شود و حدود ۳ هزار تن از مجموع ۶ هزار تن کنسانتره آلبالوی کشور روانه بازارهای صادراتی می‌شود. بنابراین در کل مصرف داخلی کنسانتره میوه حدود ۴۰ هزار تن است.

در بخش آبمیوه‌ها هم هر چند آمارها تقریبی است و بنا به برخی ملاحظات رقابتی میزان دقیق بیان نمی‌شود، اما به صورت تقریبی حدود ۲۰ هزار تن آب پرتقال، حدود ۵ هزار تن آلبالو، بیش از نیم میلیارد آبمیوه در سایز پاکت‌های یک لیتری و یک و نیم میلیارد در سایز پاکت‌های تک نفره تولید می‌شود.

متاسفانه مشکلات متعددی در مسیر تولید قرار دارد که از جمله می‌توان به تولیدات زیر پله‌ای و فاقد کیفیت توسط برخی افراد سودجو در انواع و اقسام نوشیدنی‌ها اشاره کرد که متاسفانه به طور وسیع در بازار عرضه می‌شوند و سازمان‌های ناظر کیفی توان یا بودجه لازم برای برخورد و نظارت بر تمام بازار را ندارند و این اتفاق به شدت مخل تولید است. البته این تخلف در همه صنایع رواج دارد و جدا کردن سره از ناسره هم کار آسانی نیست، اما از مصرف‌کنندگان می‌خواهیم به برندهای بزرگ و معتبر اعتماد کنند.

فعالیت این برندهای بی‌کیفیت باعث سلب اعتماد بسیاری از عموم جامعه به آبمیوه صنعتی شده، به گونه‌ای که مصرف سرانه آبمیوه در ایران ۱۰ لیتر است که این میزان ۲۵ درصد متوسط سرانه جهانی است و با توجه به نقش انواع میوه در تامین ویتامین‌ها که نقش حساس تنظیمات عصبی و … را در بدن بازی می‌کنند، قطعا عوارض بسیاری بر سلامت انسان دارد.

واقعیت این است که اگرچه نظارت بر تولید برای جلوگیری از ورود واحدهای متقلب یا متخلف حائز اهمیت است، اما با کنترل صرف نمی‌شود

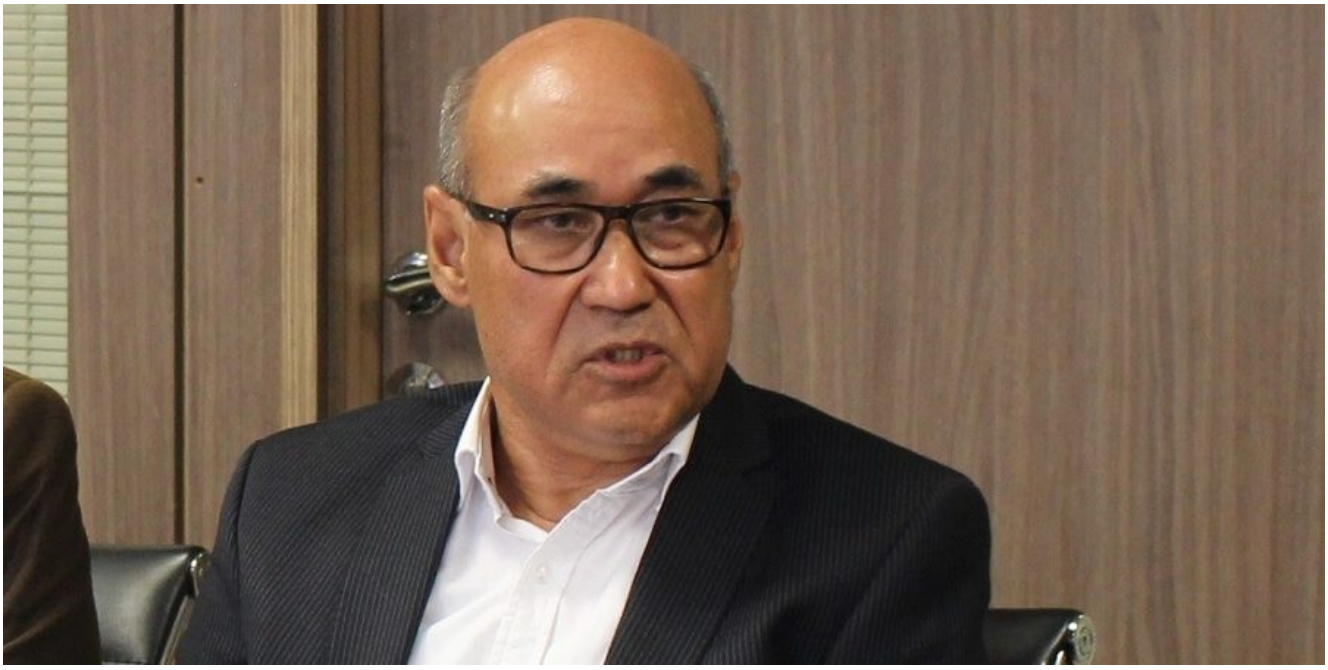
کیفیت را ایجاد کرد. راه اصلاح کیفیت باید توجیه اقتصادی محصول باکیفیت باشد، چرا که میوه در ایران بسیار گران است و علت این امر به نبود زیرساخت‌های کشاورزی و نبود نظارت بر بازار برمی‌گردد و آبمیوه هم در این وضعیت گران‌تر تولید می‌شود.

با وجود این طبیعی است که در صنایع غذایی محصولاتی که آب یا هوا دارد می‌توانند برای فرار از این قیمت‌ها کار کنند. به طور مثال در بستنی هوا وجود دارد یا در آبمیوه‌ها بخش عمده‌ای آب وجود دارد و ممکن است قند میوه‌ها را با شکر تامین کنند یا ترشی را با اسید سیتریک جایگزین می‌کنند یا حتی در برخی شرکت‌ها خبری از میوه نیست، بلکه ترکیبات شیمیایی مورد استفاده قرار می‌گیرد؛ این اتفاق کار برندهای معتبر را برای حضور قدرتمند در بازار داخلی سخت می‌کند.

مساله دیگر بحث قیمت‌گذاری است. در اقتصادی که هزینه نیروی کار افزایش بیش از ۵۰درصدی و هزینه‌های حمل و نقل، انرژی و … هر روز افزایش پیدا می‌کند، نمی‌توان از تولیدکننده خواست قیمت‌ها را ثابت نگه دارد و این برخوردهای قهری در قالب بیکاری و تعطیلی بروز می‌کند که در نهایت آسیب آن متوجه تولیدکننده و مصرف‌کننده خواهد بود.

منبع: دنیای اقتصاد

صنعت غذا در بحران

دکتر غلامحسین احمدی
نایب رئیس هیات مدیره انجمن صنایع کنسانتره و آب میوه ایران
رئیس هیات مدیره شرکت سنوس (عضو گروه مهرام)

اینکه **صنعت غذا** در شرایط کنونی علیرغم مزایای استراتژیک خود (نظیر رقابتی بودن ، تامین بخشی از صادرات غیر نفتی، ایجاد سطح اشتغال مناسب ، فراوری نیازهای روزمره و اضطراری مردم در شرایط کرونا و تحریم های شدید اقتصادی و امثالهم) در خطر بحران های بزرگ است بر کسی پوشیده نیست.

کافی است نگاهی به چرخه های از نفس افتاده زنجیره تولید در صنایع لبنیات ، گوشت و مرغ و تخم مرغ ، روغن های خوراکی، آرد و نان و غیره بیاندازیم تادریابیم که در همه آنها پارادوکس ظاهرا لاینحل واحدی مشاهده میشود: بحران اقزایش افسار گسیخته بهای نهاده های تولیدی در برابر سقوط قدرت خرید مردم و کاهش مصرف سرانه محصولات مربوطه.

به عنوان مثال تخلیه شیر خام در خیابان بخاطر ناکافی بودن هزینه‌های دامداران در برابر چشم مردمی که همزمان شاهد افزایش فزاینده قیمت همان شیر در فواصل کوتاه زمانی هستند .

قیمت فراورده های صنایع غذایی درب کارخانه در ایران تقریبا نصف قیمت آنها بر روی برچسپ بسته بندی برای مصرف کننده نهایی است. این فاصله عظیم قیمتی جذب واسطه های بازار خرده فروشی میشود. امر مهمی که انتظار می رود با توسعه فروشگاههای بزرگ زنجیره ای(که

با رشد شتابانی هم در حال گسترش هستند _ تنها یک برند انها در یکسال گذشته بیش از هر روز یک شعبه در ایران دایر کرده است _ به نقل از دنیای اقتصاد مورخ) به نفع هر دو قطب تولید کننده و مصرف کننده از طریق کاهش هزینه‌های توزیع و افزایش کیفیت و خدمات ذیربط منجر شود.

از آنجا که پتانسیل ارزش افزایی توزیع را بخش تولید ندارد باید وزنه های زاید و سنگینی را که به دست و پای تولید ملی از جمله صنایع غذایی بسته شده را با دقت و به سرعت باز کرد ، فشار مالیات عملکرد و به اصطلاح ارزش افزوده را از گرده ان کم کرد ، هزینه های متعلقه تامین اجتماعی را موقتا هم که شده از دوش ان کاست ، تسهیلات بانکی را واقعا تسهیل کرد ، بوروکراسی خفه کننده دوایر دولتی را کاهش داد و از همه واجب تر اهرام های فساد پیدا و پنهان متوجه تولید را از ببن برد . تثبیت نرخ ارز ، گاهش تورم ، گشایش مناسبات بازرگانی منطقه ای و بین المللی که علی القاعده نتیجه مرتفع سازی تحریم های بانکی و مالی بین المللی است به همراه مهار غول نقدینگی و مهار کسری بودجه از پیش شرط های اصلاح امور تولید و به تبع آن باز کردن بندهای فراوان فعلی از دست و پای صنعت غذا است ، اگر گوشی در اهالی حال و آینده اصحاب مسئولیت و اشتیاقی برای شنیدن این شرح حال باشد.

منبع: دنیای اقتصاد

نگاهی به صنایع غذایی کشور در شرایط ویژه کنونی به قلم دکتر غلامحسین احمدی

به گزارش صنعت غذا و کشاورزی (اگروفودنیوز)، دکتر غلامحسین احمدی نوشت: منظور از شرایط ویژه کنونی محیط و عوامل موثر بر تولید ، توزیع و مصرف محصولات این صنعت با توجه به مولفه های زیرین است:
۱- حضور مرگبار ویروس کرونا در ایران و جهان.
۲ – التهابات اقتصادی ناشی از رشد افسار گسیخته تورم، نرخ ارز ، بیکاری، گاهش قدرت خرید، تغیر الگو های مصرف، توزیع، تولید، بازاریابی، تامین مالی و غیره در اثر هم کرونا و هم عوامل بومی و بیرونی مثل افزایش ناگهانی سه برابری قیمت بنزین و خروج سال گذشته امریکا از برجام و وضع تحریم های جدید و اقدامات اقتصادی ناپخته مسئولین مثل دمیدن در بورس به امید مهار تورم و نقدینگی ۲۵۰۰ هزار میلیارد تومانی که خود مانند بومرنگ متقابلا بر افزایش نرخ ارز و تورم به نوبه خود دمید …
۳ – تنگ شدن عرصه توان صادراتی بنگاهها هم به دلیل عوامل فوق و هم تحت تاثیر تغییر شرایط بازار های صادراتی هدف از قبیل مسدود یا محدود شدن امکان صدور.
۴- انقباضی شدن شرایط حاکم بر زنجیره تامین واحد ها از نظر کمی و کیفی و نقدی شدن خرید و بهای تمام شده آنهم در شرایطی که فشار های ناشی از کسر نقدینگی تعامل سخت گیرانه بانک ها ، دارایی و تامین اجتماعی هریک با توجیهاتی همچون گذشته ادامه دارد.

□□□□ □□ □ □□□□□□□□ □□□ □□

امسال هم مانند سال گذشته بخش کشاورزی و صنایع غذایی به مثابه صنایع تبدیلی آن بر خلاف سایر بخش های اقتصاد کشور از رشد برخوردار است.

صنعت غذا بر خلاف صنعت خودرو یک صنعت رقابتی و در نتیجه دارای پتانسیل نسبی بهره وری و خلق ارزش افزوده و از همه مهمتر تامین امنیت غذایی برای کشور است.

مسئولین باید یادشان باشد این صنایع غذایی ایران بود که در شبیخون ویروس کرونا قفسه فروشگاههای زنجیره ای را پر کرد و چهره قحطی زده از آن ها را به نمایش نگذاشت و آبروی کشور را خرید. اگر چه کرونا اقتصاد را آسیب زده اما تخریب آن در خدمات و بخش های دیگر بیش از صنعت غذا بوده است.

اگر مردم کفش و لباس کمتر می خرند و کمتر سفر می کنند ولی غذا را مصرف می کنند هرچند که قدرت خرید اقشار آسیب پذیر متاسفانه کاهش یافته اما در اثر تورم و جابجایی درامدها بخش های برخوردار فربه تر شده و آن ها بیشتر و بهتر می خورند و به خاطر کرونا درب منزل خریدهای اینترنتی خود را تحویل می گیرند. همینجا فرصت طلایی رشد خدمات فروش اینترنتی برای بنگاههای چابک مواد غذایی که محصولات خود را با کمترین فاصله و بیشترین ارزش افزوده به مصرف کننده می فروشند اشکار می شود.

از جمله فرصتهای عدو شود سبب خیر حذف محصولات رقیب خارجی از بازار و تقدیم میدان برای بازیگری بنگاههای صنایع غذایی داخل کشور است .

رشد ارزش دلار جذابیت صادرات را افزایش داده واحد ها باید تولید برای صادرات را به استراتژی ویژه خود تبدیل کنند.

□□□□□ □□
افزایش بهای نهاده های تولیدی ، فشار های مایاتی بیمه سیستم بانکی و افزایش بهای گازوییل ، روغن خام ، شکر ،برق آب و یا شایعه برخی از آنها که هنوز گران نشده ولی تجربه نشان داده پس از بازی موش و گربه بعدا گران میشوند دست و پای این صنعت را خواهد بست. اگر قرار است جهشی در تولید صورت گیرد این جهش در صنعتی مثل صنعت غذا میتواند صورت بگیرد که تا کنون علیرغم همه محدودیت ها توانسته از نظر کمی و کیفی وقیمت مناسب به صورت نسبی نیازهای مصرف کننده داخلی و خارجی را پاسخ دهد و آزمایش خود را پس دهد.

نگاه حمایتی مسئولان حاکمیتی در این دوران به صنعت غذا یک الزام و برای امنیت غذایی کشور یک سرمایه گذاری ارزشمند است.

دکتر غلامحسین احمدی
نایب رئیس هیات مدیره انجمن صنایع کنسانتره و آب میوه ایران
عضو هیئت مدیره گروه تولیدی مهرام
عضو کمیته فنی کانون انجمن های صنایع غذایی ایران

اگروفودنیوز بررسی می کند: وضعیت صنعت غذا در سال رونق تولید

به مناسبت روز صنعت و معدن در پرسشی مشترک از مدیران و کارآفرینان و خبرگان صنعت غذای کشور، وضعیت کنونی و چشمانداز صنعت غذا در سال رونق تولید مورد سوال قرار گرفت که توجه خوانندگان محترم را به پاسخ ایشان جلب می کنیم.

سئوال : با گذشت چهار ماه از سال رونق تولید، آیا صنعت کشور به خصوص در حوزه صنعت غذا از رونق مناسب برخوردار بوده است؟ لطفاً دلایل خود را هم بفرمایید.

دکتر محمد حسینی، بنیانگذار و عضو هیئت مدیره انجمن علوم و صنایع غذایی ایران:

وضعیت صنعت غذا در سال ۱۳۹۸ با توجه به اینکه کمترین وابستگی را به خارج دارد از این لحاظ نسبت به سایر صنایع با اقبال همراه بوده و مزیت دارد و می تواند در شرایط سخت به حیات خود ادامه دهد . با توجه به تحریم های آمریکا که روی کل اقتصاد اعم از تولید کننده، مصرف کننده، دولت تاثیر داشته، بایستی در این خصوص تدبیری کرد و با استفاده از منابع داخلی و با نوآوری و ساخت قطعات توسط سازنده های داخلی در این بخش به خودکفایی کامل برسیم. در مجموع تحریم ها در صنعت غذا تاثیر منفی داشته اما با تلاش می توان از آثار منفی آن کاست و می تواند در این شرایط به حیات خود ادامه دهد.

دکتر علیرضا رفیعی پور، معاون وزیر جهاد کشاورزی و رئیس سازمان دامپزشکی کل کشور:

بایستی بپذیریم که کشور سال ۱۳۹۸ را متفاوت تر از سال قبل از حیث وسعت آثار تحریم ها آغاز کرد. هم اثرات تحریم های گذشته بیشتر نمودار شد و هم تحریم های جدیدی بر آن افزوده شد. اما در این میان نگاهی کلی به وضعیت تولید غذا بویژه در عرصه فرآورده های خام دامی تصویری دیگر را به ما نشان می دهد. بواسطه تدبیر بکار گرفته شده و تغییر استراتژی در مقابله با بیماری آنفلوانزای فوق حاد پرندگان ماده غذایی مهمی همچون تخم مرغ نه تنها در حجم تولید؛ افزایش قابل توجهی داشت که قیمت آن نیز با افت مواجه بود. در زمینه تولید گوشت مرغ نیز شرایط پایداری حکمفرما بود. بررسی ها بیانگر افزایش تعداد کمی دام بویژه گوسفند و بز در استان هاست (بدلیل شرایط جوی مناسب و میزان نزولات آسمانی) و انتظار داریم طی ماه پیش رو با افزایش حجم کشتار دام سبک هم تولید گوشت قرمز افزایش و هم قیمت افت کند. در مورد دام سنگین نیز هم شرایط تقریبا" مشابهی حاکم است. پس:

در نگاهی کلی در سه ماهه ابتدایی سالجاری به لطف خدا و اثر بخشی تدابیر و اقدامات پیگیرانه با "رونق تولید" در عرصه فرآورده های خام دامی مواجه بوده ایم. سازمان دامپزشکی با موفقیت کنترل بیماریهای دام، طیور، آبزیان، زنبور عسل و مشترک بین انسان و دام بزرگترین خدمت را به تولید کننده هدیه داد و در سال رونق تولید با عبور از تحریمها باعث کاهش هزینه های تولید در زمینه درمان شد و فقط اقدامات پیشگیرانه، کنترلی، مراقبت، تشخیصی، نظارتی و مبارزه ای توانست باعث کاهش چشمگیر بیماریهای دامی رقم بخورد.

در بروز طغیان بیماریهای دامی دقیقاً رونق تولید دچار افت میشود و هزینه های سربار درمانی به تولید کننده تحمیل میشود و میلیاردها تومان اعتبار دولت باید هزینه غرامت و خسارت شود که با تلاش شبانه روزی کارکنان دولتی و خصوصی دامپزشکی کشور بیماریهای

دامی در سال نود و هفت کنترل شد و محصولات تولیدی شامل گوشت قرمز، مرغ، آبزیان، شیر، عسل و تخم مرغ برای مصرف داخلی و صادرات به بیش از پانزده میلیون تن رسید.

صنعت غذا در کشور ما از جمله صنایع موفق در زمینه تنوع و کیفیت تولیدات است و وجود زیرساخت ها و دانش مورد نیاز در کشور سبب شده است با مساعدت بیشتر دستگاه های ذی مدخل در سال جاری که به عنوان سال رونق تولید نامگذاری شده است کماکان به فعالیت خود با تمام توان ادامه دهد و علی رغم وجود تحریم ها ی ظالمانه آمریکا علاوه بر تامین نیاز داخلی صادرات به سایر کشورها را تداوم بخشد توسعه صادرات فرآورده های لبنی و آبزیان به کشورهای همسایه و روسیه در چهار ماه نخست امسال مهر تاییدی بر این مدعاست.

مرتضی سلطانی، رئیس هیئت مدیره گروه صنعتی و پژوهشی زر:

در حالی که رهبری با حمایت از تولید و نام گذاری سال رونق تولید، انتظار وضعیت بهتر را داشتیم. ولی آنقدر که شایسته مردم عزیز و خوب ایران باشد متاسفانه به دلیل نظارتهای جزیره ایی که برای تولید و توسعه آن انجام گرفته، بسیار حرکت کند و آهسته است. اگر دولت و مسئولین بخش خصوصی واقعی را شناسایی کنند و برای تصمیم گیری از پیشنهادهای آنها استفاده کنند قطعاً رشد و سرعت تولید و توسعه بیشتر خواهد شد. همینطور که همگان می دانیم ما در

ایران جوانهای دانش محور و توانا داریم که به درستی آنها را در مسیر کار و اعتماد قرار دهیم، انشاالله سرآمد دنیا قرار می گیریم و تحریم را به فرصت تبدیل می کنیم. به امید هم دلی و همراهی با رهبری برای عزت و سربلندی نظام و انقلاب.

احمدصادقیان(عضو کمیسیون کشاورزی و صنایع غذایی و هیئت نمایندگان اتاق ایران) و مالک شرکت صنایع غذایی دراژه:

صنعت با توجه به تحریمها مشکلات خاص خودش را به خصوص در کوتاه مدت داشته، ولی در بلند مدت با توجه به استعدادها و امکاناتی که در کشور است در جهت خودکفایی قدمهایی را قطعا برداشته و برخواهد داشت که بعد از مدتی مشکلات کاهش پیدا می کند ولی صنعت غذای ما یک صنعت جوان است و خوشبختانه از آخرین تکنولوژی روز دنیا هم برخورداره و توان رقابت خوبی را با رقبای خارجی دارد و در حال حاضر با توجه به تحریم های اخیر هم اینکه نرخ ارز افزایش یافته، رانت ارزی برای واردات کالاهای مشابه ساخت داخل حذف شد که قبلاً شلف های فروشگاههای ما را اشغال کرده بودند این امکان دیگر وجود ندارد و برعکس توان صادراتی این صنعت افزایش یافته، و به هرحال همانطور که گفتم در کوتاه مدت اثرات منفی داشته و دارد، مشکلاتی برای تامین قطعات و لوازم برای صنعت بوجود آورده ولی با توجه به

مزیت های نسبی که صنعت غذا در کشور دارد و با وجود آخرین تکنولوژی و مواد اولیه مناسبی که در کشور ما هست این صنعت توانسته نیازهای داخلی را به خوبی تامین کند همینکه بازارهای صادراتی با وجود همه این مشکلات سهم بازار صادراتیش را افزایش دهد .

سید علی گرامی، مدیرعامل گروه اقتصادی گلستان :

گرچه افق حمایت از تولید داخلی و دستورالعمل های مرتبط با آن حسب نظر و دستور مقام معظم رهبری میتواند امید و انگیزه تولید کننده را در ادامه راه و فعالیت اقتصادی دو چندان سازد اما این امر هنوز به دلایل ذیل تاثیرات عملی قابل توجهی در عرصه صنعت نداشته است، هرچند که منکر شرایط سخت اقتصادی که این روزها دولت محترم گریبانگیر آن است، نیستیم اما قطعاً رونق صنعت غذا بستگی به رفع موانع زیر خواهد داشت:

۱- حمایت کامل از تولید داخلی:

این موضوع نیازمند ایجاد بازار رقابت آزاد و حرفه ای به منظور ایجاد توازن منطقی در عرضه و تقاضاست که این امر یعنی دوری گزیدن دولت از سیاست قیمت گذاری دستوری کالا و اجازه دادن به سازمان های توانمند، پر پتانسیل و حرفه ای در تولید کالای خوب و قیمت گذاری برمبنای ارزش کالای تولیدشده که طبیعتاً این امر در چهارچوب نظارت

براستراتژی قیمت و قیمتگذاری دستوری ایجاد نخواهد شد.

۲- ثبات در سیاستهای ارزی و تعیین منطقی نرخ ارز:

عدم وجود سیاست شفاف و مشخص در نرخ ارز به هیچ عنوان به تولید کننده اجازه نخواهد داد به جز برنامه های کوتاه مدت، به هیچ برنامه میان مدت و یا بلند مدت توسعه صنعتی و اقتصادی سازمان خویش فکر کند، انگار هر روز صبح بایستی منتظر نشست و فرمان اقتصادی سازمان تولیدی را بر مدار تصمیمات آنروز دولت چرخاند که این به مفهوم رونق اقتصادی نیست.

۳- بلاتکلیفی مسیر واردات مواد اولیه و کانالهای انتقال پول :

قطعاً هدفگذاری ما بر استفاده از پتانسیل های داخلی است اما مسیر خرید مواد اولیه وارداتی به سختی صورت میپذیرد و حتی در صورت طی کردن این مسیر سخت، مسیر انتقال پول به ذینفع کانال های پرفراز و نشیبی است که جریان رونق تولید را دوچندان سخت وغیرممکن میسازد.

۴-تامین منابع مالی :

میدانیم که در شرایط تحریم، خرید مواد اولیه وارداتی ازمسیر همیشگی استفاده از Lc میسر نیست و این یعنی پرداخت صددرصد پول حداقل سه ماه قبل از دریافت مواد اولیه که این به معنای خارج شدن بخش عمده ای از منابع نقدینگی سازمان از گردش اقتصادی و نتیجتاً رکود نسبی تولید خواهد بود، ضمن اینکه در سازمان های دولتی زیربط نیز راهکار مشخصی در تامین اعتبار مالی مورد نیاز شرکت ها به درستی پیش بینی نشده و یا حداقل به جهت کمبود احتمالی منابع مالی، منابع مالی مورد نیاز به تولید کننده ارایه نمیگردد.

۵- توجه و تمرکز بر توسعه صادرات :

قطعاً در اقتصاد تولیدی شکوفا بایستی روان سازی مسیر صادرات کالا به خارج از کشور در دستور کار سیاستگذاران این حوزه بوده و اعطای مشوق های صادراتی نیز به صورت ویژه در دستور کار متولیان امر قرار گیرد، این امر نیز هنوز مهیا و آماده نیست.

اما از همه این موارد که بگذریم در این شرایط سخت اقتصادی سازمان هایی نیز هستندکه با تمام توان در صدد انجام وظیفه ملی خود بوده و با همه مسایل فوق تلاش میکنند خود مسیر واردات را هموار سازند، منابع نقدینگی را با مشقت از منابع داخلی تامین کنند و چرخه

اقتصاد سازمان خود را به سمت توسعه اقتصادی بگردانند، اما در تنگنای قیمت گذاری دستوری و عدم وجود راهکارهای حمایتی مشخص و شفاف، در زیر بار هزینه های عملیاتی سازمان خویش، یارای ادامه کار را نمی یابند و مسیر رونق تولید را نیز نمی یابند.

محمد عبداللهی، رئیس هیئت مدیره شرکت صنایع غذایی سمیه :

امروز با توجه به شرایط خاص اقتصادی کشور و باتوجه به تلاطم بیش از حد بازارهای مختلف و وجود شرایط رکود تورمی در اقتصاد آنچنان رونقی در صنعت غذا مشاهده نمی شود . یکی از علل این موضوع پایین آمدن قدرت خرید مصرف کننده است و همینطور سیاستهای غلط دولت در حوزه واردات و صادرات که باعث افزایش قیمت نا متعارف مواد اولیه می باشد. امروز تولید کننده با ۲ مساله جدی روبروست : ۱ تامین مواد اولیه ۲- کاهش تقاضای مصرف کننده

به نظر اینجانب انتظار رونق تولید در همه بخش های صنعت و تولیدی های مختلف امری نشدنی است ولی شرکتهایی در این دوره موفق هستند که قبلاً خود را محیای این دوره کرده اند. آنهایی که هوشمندانه در بازاریابی ، طراحی و صادرات سرمایه گذاری کرده اند و کالایی را تولید می کنند که متقاضی دارد .تهدید های امروز صنعت قطعاً غیر قابل انکار است اما سطح مدیریت شرکتهای داخلی افزایش یافته و در آینده با حذف بازیگران غیر حرفه ای صنعت و تقویت تولید کنندگان خوش فکر و عاشق، مسیر رونق تولید بهینه و هموار خواهد شد

.تلاشگران این حوزه هم ثابت خواهند کرد که توانا تر از آن هستند که در مقابل محدودیت ها و سوء مدیریت برخی مسولان صحنه رقابت را خالی کنند. دریای مواج است که ناخدا می خواهد و اینجانب امید زیادی برای آینده صنعت دارم.

محمد عصارزاده گان، مدیر عامل گروه صنایع غذایی جرعه:

همانطوریکه مستحضرید، مواد غذایی یکی از نیازهای اصلی و دائمی بشر می باشد و به عبارتی حیات انسانها به مواد غذایی ارتباط دارد و بدون آن حیاتی وجود نخواهد داشت بنابراین در هر حالتی که تصور می کنید مواد غذایی و به تبع آن صنایع غذایی همواره در گردش بوده و رونق دارد منتهی برخی از اقلام آن که برای زنده ماندن ضروری نیست گاهاً دچار کم رونقی و در پاره ایی از زمانها پر رونقی می گردد و می توان گفت امروز همان زمان کم رونقی آن اقلام است.

از طرفی تولید، صنعت و خدمات، هیچکدام از مصادیقی نیستند که صرفاً با شعار و حرف زدن دچار بازار خوب و یا کم رونقی شوند بلکه به فاکتورهای اساسی دیگری بستگی دارند که یکی از اصلی ترین و اساسی ترین فاکتورهای رونق تولید، صنعت و خدمات، توان خرید مردم می باشد. بنابراین ملاحظه می فرمائید وقتی مردم توان خرید نداشته باشند، شعار رونق تولید و امثالهم هیچ جایگاهی ندارد و اگر امروز شاهد خرید و فروش در مواد غذایی می باشید صرفاً به قسمتی از گفتمان ما و فقط برای زنده ماندن بر می گردد و گرنه همین هم وجود نداشت.

وقتی که در فاصله ای کمتر از یکسال، همه کالاها اعم از مواد

غذایی و غیر غذایی بیش از چند برابر می شود و درآمدها ثابت هستند و یا حداقل افزایش را داشته اند، کاملاً روشن است که توان و قدرت خرید مردم کاهش می یابد و مردم صرفاً به آنچه برای زنده ماندن است بسنده می کنند که بیش از ۸۰٪ جامعه از این قاعده تبعیت می کنند و ما بایستی برای همین ۸۰٪ برنامه ریزی و اقدام کنیم.

لذا موضوع را در یک جمله خلاصه میکنم، وقتی که قدرت خرید مردم کاهش می یابد و مردم فقیر تر از روز قبل می شوند رونق تولید معنی و مفهومی نخواهد داشت مگر اینکه برای تحقق این شعار با افزایش درآمد مردم، توان و قدرت خرید آنها را افزایش دهیم.

دکتر کیکاوس کاوسی، مدیر عامل گروه صنایع غذایی ترخینه:

قاطع عرض میکنم خیر،نه تنها در صنایع غذایی کمترین رونقی ایجادنشده بلکه این امر سیر قهقرایی نیز یافته است.

دلائل زیادی برای اثبات وجود دارد که حتی نیازی نیست که از علم مدیریت یا اقتصاد و یا صنایع غذایی بهره داشت، چرا که کافیست دراین کشور زیست ودستی درخرید محصولات غذایی داشت و تجربه تامین معیشت را روزانه با حتی یکی ازحواس پنجگانه پیمانه کرد!

کمترین رونق در صنایع تولیدی، خصوصاً غذایی، اثرات مثبتی در کمیت

و رنگ وگسترش سفره عموم و آحاد مردم کشور دارد، در حالیکه نه تنها کمیت وکیفیت و حجم سفره عموم مردم نسبت به ۴ ماه قبل کوچکتر شده، بلکه تامین و بعبارتی همان معیشت کوچک شده، نسبت به قبل از صعوبت بیشتری نیز برخوردار و درصد بیکاری بالاتر و بعبارتی اگر رونقی درتولید وجود داشت، چگونه نرخ اشتغال نسبت به ۴ ماه قبل منفی است؟

هرگز شک وتردیدی به وطن پرستی وعشق به خدمت، جهت سربلندی کشور کارافرینان نیست و نخواهدبود، پس اجازه بفرمایید با نهایت تاسف عرض نمایم، شرط لازم وکافی برای فعل رونق، بدوأ وجود منابع از سرمایه درگردش، مواداولیه، ماشین آلات بروز و نیروهای انسانی لازم و … است.

درصورتیکه نقدینگی لازم بجای ورود به عرصه تولید با دهها مانع دولتی از هر سه قوه، و بازده بسیارکمتر از دلالی، خلاف جهت و سر از سوداگری، ارز، سکه، ملک و مسکن وحتی دلالی خرید و فروش اتومبیل و مشابه آن در می آورد. لذا انتظار رونق از تولیدی که تمامی مدیران از کلان تامیانی وحتی در رده های پایین، خلاف سیاست و نقشه راه تعیین شده رهبری، تمامی حمایتشان شعاری، ولی در عمل، منافع شخصی وجناحی، تمامی اندوخته های صاحبان بنگاههای تولیدی را، تا حتی شیره جان آنان را تحت عناوین انواع مالیات و بیمه تامین اجتماعی، سودهای ربوی بانکها و چندین نهاد دولتی دیگر و حتی خود دولت، تحت ابلاغ افزایش حدود ۵۰ درصدی حقوق ودستمزد درسال جدید، درحالیکه خود دولت تاکنون هیچ افزایشی درحقوق کارگر و کارمندخود اعمال نکرده، این به نوعی کسب اعتبار و وجهه با دست بردن درجیب تولید مریض نیست؟ درحالیکه تا شروع سال جدید، هیچگاه این افزایش تحمیلی از۱۵ درصد فراترنبوده و این درحالیست که سایر هزینه های تولید افزایش چندبرابری یافته است، کجا نشانی ازتولید عرف میشود یافت تا من بنگاه دار کارآفرین به آن رونق بخشم؟

سالهاست که مدیران ممکن است تغییر کنند اما سیاست ها یکی و آنهم فقط شعاری است.

علی سرجی، مدیرعامل گروه صنایع غذایی تردک:

خیر، هیچ رونق تولیدی در این مدت مشاهده نشده و دلیل آن عدم ثبات قیمت خرید مواد اولیه است که هیچ متولی ای ندارد و به عبارت عامیانه هر کسی هرچه دلش خواست و با هر قیمت به تولید کننده ناتوان میفروشد. تولیدکننده همواره گیج و منگ فقط تلاشگر بقای خود میباشد.

دکتر مجید حسینی، مدیر عامل شرکت صنایع غذایی پفیش (اولین تولید کننده اسنک ماهی در جهان):

دروغ چرا ؟ رونق تولید محقق نخواهد شد.

در چهار ماهه اول سال ۹۸ و علیرغم توصیه رهبر انقلاب و دلسوزان کشور متاسفانه نه تنها رونق تولید محقق نشد و نمی شود بلکه همچنان اقتصاد با رشد منفی مواجه است. یکی از دلایل عمده و پاشنه آشیل این فاجعه اقتصادی، عملکرد بانکهای ربوی است.

بانکها با تخلف از قوانین آمره پولی و بانکی و عدم مشارکت واقعی با بخش مولد و صاحبان کسب و کار، با اخذ ربای دوران جاهلی که فقط گرفتن سود از پول را نشانه گرفته است و نه به میزان مورد نیاز بخش صنعت بلکه به میزان وثیقه موجود کارآفرینان و صنعتگران سرمایه گذاری ناقص نموده و مفهوم آن این است که بانک بدون توجه به سود انتظاری و قوانین بانکداری اسلامی فقط در پی سودجویی و تامین سود حاصل از پول است و نه کار و تولید و اشتغال، لذا تا زمانی که هیچ نظارتی برعملکرد بانکها و نرخ سود و تخلفات عدیده بانکها صورت نپذیرد هیچ تولید کننده ای و بویژه صنایع غذایی کشور با سود های حاصله از کار ،توان پرداخت بهره های بالای ۳۰ درصدی که در تمدیدهای صوری و پلکانی و بهره های مرکب گاها تا ۸۰۰ درصدنیز می رسد را نداشته و این دلیل مهم باعث زمین گیر شدن صنایع کشور در کنار موضوعات مهم دیگری چون بیمه ، مالیات و ارزش افزوده می باشد.

از طرفی موانع و بخشنامه های خلق الساعه که از طرف مدیران کار نابلد و یا سواستفاده طلب صادر می گردد راه را برای خودی ها و رانتی ها وابسته باز نموده و بخش واقعی اقتصادی فقط به دنبال رفع موانع تولید در کارگروه های متعدد وبی مصرف هستند در این فقره باید گفت نهایت تصمیم ستاد های تسهیل حتی کشوری که در وزارت صمت مستقر است، تولید کننده را مجبور به پرداخت ۱۰ درصد از پول زور ناشی از محاسبات موهومی نموده و با استمهال بدهی که به قصد خدمت صورت می پذیرد عملا بربدهی صنعتگران افزوده و بدهی ها را متورم تر و بانکها را فربه تر می کنند. حال باید پرسید تولید کننده ای که از صبح تا شب فقط در گیر رفع موانع و ربای آشکار رباخانه های موجود است آیا فرصتی برای نوآوری و توسعه کار خود می یابد. و در نهایت نیز هیولای کثیف بانکی تمام دار و ندارش را به مزایده و حراج بانکها در آورده و خانه نشینش می کنند. این واقعیت امروز تولید در ایران است. اگر نخواهیم شومن باشیم و همه چیز را خوب جلوه دهیم. ولی راه حل !

اینجانب بعنوان یکی از کارآفرینان ملی و برتر کشور و دارنده ۳ ثبت اختراع و سی و سه گواهینامه بین المللی و ملی در صنعت غذای کشور معتقدم و بار ها نیز رئیس بانک مرکزی را به مناظره فراخوانده که متاسفانه شهامت شنیدن حقایق را نداشته وتن به این گفتگو نداده اند.که اگر بدنبال حل مشکلات اقتصادی بویژه در بخش صنعت و حتی حل مسائل خود بانکها هستید می بایست غل و زنجیر ربای بانکی را از دست وپای سربازان جنگ اقتصادی باز کنید و آنهم حذف بهره های مرکب بانکهاست، تا تولید کنند بتوانند ضمن پرداخت بدهی خود برابر مقررات و عقود اسلامی مجددا احیا و بانکها نیز با وصول مطالبات قانونی و شرعی خود امکان تسهیلات دهی و حمایت از صنایع را در راستای رونق تولید فراهم آورند.

غیر از این و با احترام برای تمامی اساتید خودم در دانشگاهها و اقتصاددانان آکادمیک ، بانکها و موانع دیگر تولید که اقتصادکشور را تا مرز فروپاشی به پیش برده اند بزودی پازل و دومینوی تعطیلی کارخانجات را تکمیل و این پیکر ناتوان ربازده صنعت را آماده خاکسپاری خواهند نمود. امید است گوش دلسوزان، سخن حق سربازان اقتصادی کشور را بشنود که اگر اینگونه شود رونق تولید دور از دسترس نخواهد بود.

دکتر غلامحسین احمدی، نایب رئیس انجمن صنفی صنایع آبمیوه و کنسانتره و مدیر عامل شرکت های مهبان و سنوس :

متاسفانه نه. شرایط تولید واحد های غذایی کشور همچون سال گذشته و شاید هم بیشتر از سال گذشته دشوار تر شده است.

مالیات بر ارزش افزوده، مالیات عملکرد که متاسفانه میزان بدون توجه به شرایط بحرانی بنگاه ها و زیانبار بودن بسیاری از فعالیت ها سود و به تبع آن مالیات سنواتی بیشتر طلب می کنند، فشار های تامین اجتماعی، رکود ناشی از کاهش قدرت خرید مصرف کننده، افزایش قیمت های تمام شده، عدم تامین سیستم بانکی و.. علیرغم شعار های سنواتی شرایط را بر ادامه حیات صنایع غذایی سخت تر کرده است.

دکتر کیومرث فتح الله کرمانشاهی، قائم مقام اسبق سازمان توسعه تجارت:

شعارهای سال هوشمندانه و برگرفته از مفاد مدیریتی ۲۴ گانه اقتصاد مقاومتی انتخاب میشود که در شرایط تحریم و محدودیتهای تجاری حتما" کارساز است ولی متاسفانه در حد حرف، سخنرانی، سمینار وشعار مطرح و باقی می ماند در عمل اقدام شایسته ای صورت نمی پذیرد…

متاسفانه محدودیتها و تحریم داخلی مزیت بر علت و تحریم های خارجی را تشدید نموده است.

صدور بخشنامه های پی در پی و خلق الساعه ، مشکل نقدینگی،کاهش ارزش پول ملی و رشد بی رویه و چند گانگی نرخ ارز، عدم امکان نقل و انتقال پول و موضوع برگشت ارز در شرایط موجود مشکلات بانکی ، بالا بودن نرخ تسهیلات بانکی، مسائل مربوط به ارزش افزوده، مالیات

و دستمزد گرانی لحظه ای مایحتاج مورد نیاز خطوط تولیدی ، عدم شفافیت، رانت جویی و رانت خواری و…از جمله مسائلی است که امروز کار آفرین و اهالی کسب و کار را رنج می دهد.

صنعت غذا هم از این قاعده مستثنی نیست و علیرغم ظرفیتهای خوبی که در این بخش وجود دارد، عدم وجود برنامه و استراتژی، مشکلات سرمایه گذاری، بالا بودن نرخ های پایه صادراتی بسته بندی و برند سازی، بازاریابی و صادرات را با مشکل مواجه نموده است.

امید است با درایت و دلسوزی، با برنامه و نقشه راه و تقسیم کار ملی و توجه به کل زنجیره غذا با توجه ظرفیتهای موجود کشور از این برهه حساس عبور کنیم. به امید آنروز…

علی مودی، مدیر عامل گروه صنعتی مودی:

زبان در دهان نگهبان سر است

چه گویم که نا گفتم بهتر است

در خصوص رسیدن به رونق تولید کسانی باید جوابگو باشند که

فرمایشات رهبری را فقط در حد شعار میبینند و خوشبختانه خیلی خوب شعار میدهند ولی اگر قرار بر کار و تولید باشد با اینهمه سد ادارات دولتی چه کسی میتواند به تولید فکر کند در دنیا دو گروه موفق هستند یکی آنهایی که مرجع خوبی برای کار و تولید هستند و میتوانند الگو باشند مثل آلمان یا ژاپن و گروه دوم کسانیکه بلد نیستند ولی مقلد های خوبی هستند و خوب الگو برمیدارند و خوب کار میکنند مثل ترکیه .

اما متاسفانه حتی تولید کننده ما گاهی مجبور میشود چراغ خاموش حرکت کند و یا تولیدش را بنام کشوری دیگر مطرح کند. هر کس یکبار به دارایی، بیمه تامین اجتماعی، اداره کار، شهرداری، دادگاه و یا هر مکان دولتی برود متوجه میشود که بعضی تولید کننده را انگار به چشم مجرم میبینند و جالبه که خودشان هم به امر واقفند چرا که در بعضی مکانها تابلویی را میبینید که نوشته اهانت به کارمند دولت حبس، شلاق یا جریمه دارد و خود این نوشته اهانت مسلم به تولید کننده و آحاد ملت است چرا که یا ملت نادان هستند که ممکن است به خادمین خود توهین کنند و یا انها که به اسم خادم نشسته اند و حقوقشان از طریق مالیات پرداختی ما تامین میشود قرار بر ازار و اذیت دارند و قبلاً اعلام میکنند که لال شوید و چیزی نگویید. مگر میشود به کسیکه برای کمک و خدمت آمده توهین کرد ؟؟؟!!!

اگر قرار بر رونق تولید و اقتصاد باشد کشور به لحاظ حضور اساتید صاحب نظر فقیر نیست و با حضور جمع کثیری از اساتید اقتصاد و جامعه شناس خود گواهی دیگر بر کم لطفی به اصطلاح مسئولین است و شاید نیاز به ابراز عقیده همچون منی که بیش از چهار دهه در این مملکت تلاش کردم و خانواده ای کار آفرین دارم نباشد.

خداوند حامی و نگهدار مسئولین و خدمتگزاران به ایران و ایرانی باشد.

دکتر مهدی کریمی تفرشی، رئیس هیات مدیره خانه صنعت، معدن وتجارت جوانان تهران و رئیس هیات مدیره تعاونی تولید کنندگان محصولات غذایی :

رونق صنعت غذا منوط به پیش شرط ها و الزاماتی است که تا وقتی مهیا نشود و همچنان با رویه های غلط گذشته و سیاست گذاری ها و تصمیم گیری های آنی و مهندسی نشده در این مسیر حرکت کنیم به رونق در این حوزه نمیتوان چندان امیدوار بود.

متاسفانه در سال گذشته برخی سیاست گذاری های از پیش بررسی نشده و فوری در شرایطی که بحران ارزی تولیدکنندگان را تحت فشار قرار داده بود منجر به بروز رانت ها، سوء استفاده از ارز نیمایی، ورود بی رویه کالاهای قاچاق و خروج افسار گسیخته و غیرقانونی کالاها از مرزها شد که ضربات سنگینی به پیکره صنعت غذای کشور و هم تولیدکنندگان و هم مردم وارد کرد.

برای حرکت در مسیر رونق و تحول این صنعت اول باید مکانیزم دقیق و روشنی برای مبارزه با رانت و قاچاق و سوء استفاده های احتمالی در بازار ایجاد کرد. تصمیم گیری ها و سیاست گذاری ها باید بر طبق بررسی های کارشناسی شده و با بهره گیری از خرد جمعی و از پیش اعلام شده باشد تا تولید کننده و صادرکننده بتوانند برای آن برنامه ریزی درستی داشته باشند.

ضمن اینکه کشور ما پتانسیل های کم نظیری در حوزه کشاورزی و صنایع تبدیلی دارد که باید به درستی مورد بهره برداری قرار گیرد. تا زمانی که به سمت کیفی سازی و ارتقاء کیفیت تولید و بسته بندی حرکت جدی و منطبق بر استانداردهای جهانی نداشته باشیم نه در حوزه صادرات موفقیت چشمگیری خواهیم داشت و نه در حوزه تولید داخلی ، چرا که مصرف کننده داخلی نیز در صورت عدم دریافت کیفیت مناسب از کالاهای داخلی به سمت مصرف کالاهای مشابه خارجی که بسیاری بصورت قاچاق وارد کشور شده خواهد رفت و در اینصورت مسیر رونق تولید داخلی افق روشنی نخوهد داشت.

ضمن اینکه تولید کننده باید نسبت به امنیت فضای کسب و کار و سرمایه گذاری اطمینان خاطر حاصل کند و متاسفانه عدم امکان پیش بینی های ارزی و عدم ثبات مالی در بازار سرمایه گذاران و تولیدکنندگان و صادرکنندگان را با مشکل مواجه کرده است.

ایران معدن گنجینه های عظیم و سرمایه های بی نظیری است که باید با اتحاد و همت و غیرت ایرانی آن را در مسیر توسعه اقتصادی، رونق تولید و توسعه و اقتدار کشور به کار گرفت تا شاهد رشد و شکوفایی در آینده نزدیک به یاری خداوند متعال باشیم. به امید آن روز.

محمد فوزی، معاون بازرگانی گروه صنایع غذایی نامی نو:

اینکه تصور کنیم در این چهار ماه رونق جدیدی اتفاق افتاده ، خیر . حتی در بعضی مقاطع بخاطر نوسانات شدید قیمت ها که به دلیل سیاستگذاریهای غلط صادراتی اتفاق افتاده چالش های جدی هم داشته ولی در میان مدت و خصوصا دراز مدت این اتفاقات (منظور تحریم) می تواند زمینه رونق را ایجاد کند به شرطی که دولت بتواند مدیریت کند و به نحوی اقلام وارداتی را برای تولید کننده ها تامین کند و از آن مهمتر اقلام بسیار زیادی را که در کشور تولید می شود را با سیاستهای غلط و خروج بی رویه از کشور موجود افزایش قیمت و نایاب شدن آنها نشود که چالش جدی برای صنعت غذا ایجاد نشود. من تصورم این است که به سمت ثبات حرکت می کنیم به شرط و شروطی، شخصا انتظار رونق دارم و امیدوارم این اتفاق بیافتد.

سرویس خبری: **صنعت غذا**

کوتاه و خواندنی از خاطرات شیرین کارآفرینان صنایع غذایی ایران در گفتگو با صنعت غذا

به مناسبت فرا رسیدن سال نو بر آن شدیم تا خاطرات شیرین برخی از کارآفرینان صنایع غذایی کشور را منتشر کنیم

مهندس احمد فتح الهی (رئیس هیئت مدیره شرت سبزان)

با سلام و ارادت خدمت دوستان و همکاران محترم

بهترین خاطره من در سال ۹۵ در دو بخش خلاصه می شود :

- بازدید من از دو کارخانه تولید مواد غذایی در کشورآلمان است که یکی از آنها تولید محصولات غذایی برای انسانها و دیگری تولید محصولات غذایی برای حیوانات بود . در بازدیدم از این دو کارخانه سوالی از مدیران آنها به ذهنم رسید که برایم جالب بود بدانم که به چه وسیله و سازمانی تولیدات کنترل می شود که غذای سالم به بازار عرضه کنند. مدیر کارخانه ای که غذای انسانی تولید می کرد گفت که ما تحت کنترل هیچ سازمانی نیستیم چرا که خود مصرف کنندگان هستند که روی ما کنترل دارند و نظر آنها برای ما ملاک تولید است و می توانند ایراد بگیرند و اظهار نظر نمایند که محصولات ما از نظر کیفیت خوب است یا قابل قبول نیست . مدیر کارخانه ای که غذای حیوانی تولید می کرد گفت که ما از طرف سازمانهای ذیربط کنترلهای سختی می شویم چرا که حیوانات زبان سخن ندارند و نمی توانند از کیفیت محصولات ما ایراد بگیرند .
- انتخاب بنده به عنوان کار آفرین برتر در عرصه صنایع غذایی در اولین همایش ملی کشاورزی و کار آفرینی در دانشکده

کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس است.

مهندس محمد کریمی (مدیر عامل شرکت ماسترفوده ، بایودنت) :

بهترین خاطره من در سال ۹۵، استقبال بیش از انتظار بازرگانان خارجی از غرفه ماسترفوده در نمایشگاه ISM آلمان بود. با توجه به کیفیت بالای محصولات، از بیش از ۴۵ کشور تقاضای همکاری داشتیم. جالب است بدانید بسیاری از بازرگانان نمی توانستند باور کنند که یک شرکت ایرانی می تواند محصولاتی در این سطح کیفی تولید نماید.

محمد عصارزادگان (مدیرعامل گروه صنایع غذایی جرعه):

زندگی ماها همه اش خاطره است و من با خاطراتم زندگی می کنم ولی بهترین آن روز ۹۵/۱۱/۱۲ بود که عزیزانمان در اتاق بازرگانی اصفهان آئین تجلیل از اعضا هیات نمایندگان ادوار اتاق بازرگانی ، صنایع، معادن، کشاورزی اصفهان را از صمیم قلب بر گذار نمودند چون بها دادن به زحمات افراد در گذشته که برای جامعه خود در هر بخشی مثمر ثمر بوده اند فرد را جوان و پر انرژی تر جهت ادامه اهداف مثبت برای جامعه خود می کند به امید اینکه تمام دست اندرکاران زحمات و ایثار افراد را در تمامی بخشها به معنی واقعی بها دهند تا سیر سعودی در تمام مراحل تولید، صنعت، بازرگانی، امینیت حاکم باشد ان شالله

دکتر مهدی کریمی تفرشی، مدیر عامل شرکت گلها :

در میان تمام افتخاراتی که اینجانب به لطف خداوند متعال کسب نمودم کسب عنوان سفیر غذای سالم که امسال مفتخر به دریافت آن شدم به دلیل اینکه از طرف یک NGO حامی بیماران هموفیلی که با مشکلات بسیاری دست و پنجه نرم می کنند و در جهت خدمت به این عزیزان به اینجانب اعطا شده حلاوت و شیرینی خاصی داشت و مسئولیت سنگینی بر دوش اینجانب نهاد که امیدواریم به یاری خداوند متعال بتوانیم گامی در جهت بهبود وضعیت این بیماران و ایجاد فرهنگ حمایت و خدمت رسانی به تمامی بیماران و کسانی که به کمک و حمایت ما نیاز دارند برداریم.

مرتضی سلطانی، رئیس هیئت مدیره گروه صنعتی زر:

بهترین خاطره من در سال گذشته افتتاح پالایشگاه غلات توسط رئیس جمهور و کلنگ زنی کانفکشنری توسط ایشان بود.

دکتر محمد حسینی (موسس انجمن علوم و صنایع غذایی) :

بهترین خاطره من در سال نود و پنج در صنعت غذا جلسه برترین های صنایع غذایی بود با حضور تن تاپ صنعت غذا درهتل اسپیناس که پذیرایی هتل بسیار بد بود و باعث جوک و خنده حضار گردید.

دکتراحمدی (مدیرعامل شرکت صنایع غذایی مهنام و نایب رییس انجمن آبمیوه و کنسانتره) :

دهه شصت وقتی من در صنایع غذایی آستان قدس رضوی کار میگردم یک انجمن مسئولین کنترل کیفی در خراسان تشکیل شد که من را هم به عنوان اولین رئیس آن انتخاب کرده بودند. یک روز یک خانم مهندس جوان مراجعه کرد و گفت من در یک کارخانه کمپوت سازی کار می کنم و مسئول فنی هستم به حاج آقا صاحب کارخانه گفتم اجازه میدهد pH محصول را که خیلی بالا است بیاورم پایین؟

ایشان هم میگویند اشکال ندارد اگر دستتان نمیرسد بگویید کارگر انبار نردبان بگذارد برایتون بیاورد پایین!

مهندس شاهرخ ظهیری (موسس گروه صنایع غذایی مهرام):

همیشه هنگامی که به شهرستان ها می رفتم، به فروشگاه ها مراجعه می کردم تا ببینم محصولات مهرام در چه وضعیتی می باشد.

یک بار که به شمال رفته بودم، از فروشنده یکی از مغازه ها پرسیدم : " آقا ببخشید مهرام دارید؟" فروشنده گفت : "بله" اما من هر چه توی یخچالش را نگاه هکردم چیزی ندیدم. گفتم : "خوب یه شیشه بدید." ایشان هم یک شیشه سس بیژن به من داد. گفتم : " ببخشید این مهرام نیست." گفت : " اگه من فروشنده ام می گم این مهرامه." گفتم : " آخه حرف شما درست ولی من سالیان سال دارم مهرام می خرم. در شیشه هاش زرده و روش به فارسی نوشته مهرام " کنار دست فروشنده آقایی نشسته بود و با هم صحبت می کردند. فروشنده گفت : " بابا من از دست این مشتریا کلافه شدم. هر وقت مهرام میارم میگن بیژن می خوایم. هروقت بیژن می یارم مهرام می خوان. بابا اینا هر دوش یه

آشغاله! ”

دکتر قدوسی (مدیرعامل شرکت پگاه گلپایگان) :

در سال ۹۵ مجموعه ما به کمک دوستان و تیم مدیریتی موفق شدیم که وفیقات کشوری زیادی را داشته باشیم از جمله اینکه موفق شدیم واحد برتر غذا و دارو در استان اصفهان شویم و همچنین از وزیر بهداشت آقای دکتر هاشمی بابت تولید مجصولات سلامتی بخش پنیر پروبیوتیک و پنیر کم نمک تندیس سیب سبز را اخذ کنیم و به کمک مدیرانمان به ویژه واحد R&D موفق شدیم محصولات سلامتی بخشی را تولید کنیم که هدف گذاری آن سلامت آحاد مردم است از جمله سس لبنی، پنیر پروبیوتیک تک نفره که محصولاتی است که به کمک واجد تحقیق و توسعه ما به مرحله تولید رسیده و به بازار عرضه شده است.

مهندس علی شریعتی مقدم(مدیر عامل گروه بین المللی نوین عفران):

یکی از بهترین خاطرات در رابطه با صنعت غذا داشتم مربوط می شود به دیداری که با اساتید و سروران خودم، آقای دکتر سلیمانی، مدیر محترم کاله، آقای ژائله، آقای سلطانی و سایر عزیزان و اینکه موفق شدند که به عنوان مشاور بخش صادرات انتخاب شوند و دیدارهایی که داشتیم، پیش جلسه ای که در سازمان توسعه و تجارت در دفتر آقای خسروتاج داشتیم و چند جلسه دیگر و دیدارهای دوستانه در جهت همکاری با یکدیگر و همفکری و تفکر اینکه بتوانیم بخش صنعت غذا و مدیریت صادرات و هولدینگ صادراتی و ایجاد فروشگاه های زنجیره ای امکان سنجی بکنند. همکاری ما افتخاری است برای من. حضور و وجود دوستان و همراهیشان از بهترین خاطراتم است.

در بخش مواد غذایی و شرکت نوین زعفران هم می توان به حضور بسیاری از دوستان در افتتاحیه دفتر تهران اشاره نمود که بعد از مدتی مشتریان و طرفداران نوین زعفران پل ارتباطی در پایتخت ایران پیدا کردند و فرصتی به دست آوردیم که بتوانیم به خواسته ای که آنها داشتند احترام بگذاریم و خوشبختانه در همین مدت کم هم توانسته ایم به تمام اهدافی که داشتیم حتی بیش از تصور و محاسبه خودمان برسیم. تمام جاهایی اعم از فروشگاه های زنجیره ای و سایر مشتریان

توانسته جای خودش را باز بکند و برای معرفی زعفران در مجتمع پالادیوم نیز پروموشن خیلی قوی را شروع کرده ایم.

راز قربانی کردن تولید ملی در پیش پای واردات بی رویه / دکترغلامحسین احمدی

آقای دکتر محمدحسین ادیب، استاد محترم اقتصاد در ستون "نگاه" روزنامه همشهری مورخ ۲۶/۰۲/۱۳۹۵ با ارائه یک مقدمه نه چندان دقیق، یک نتیجه دقیقاً خطرناک را به حوزه اقتصاد و برخی مسئولان آن که بعضاً اعتقاد دارند "دولت همه حمایت های لازم را از سرمایه گذاران خارجی حتی بیش از سرمایه گذاران ایرانی اعمال می کند" القاء می نمایند.

ایشان می فرمایند : " ۹۵ درصد تکنولوژی صنایع کشورمان از نوع صنایع موج دوم و ناتوانِ از رقابت با صنایع موج سوم و چهارم است " و " راز آن هم عمدتاً پرداخت ۳۱ میلیارد دلار یارانه انرژی به اقتصاد است ". اگر چه برای صحت آمار ۹۵ درصد و یا رقم ۳۱ میلیارد دلار و همتراز گرفتن بهای انرژی مربوط به کل اقتصاد با بهای انرژی

مصروف در صنعت جای تردید و یا حداقل ضرورت رجوع به منابع و مواخذ دارد لیکن و به فرض صحت این اطلاعات سوالات زیر مطرح می شود :
۱- آیا علت عمده ناتوانی قدرت رقابت تولید داخلی (موج دومی) در برابر تولیدات جهانی (از نسخ موج سوم و چهارم به تعبیر الوین تافلر) در جوامعی مانند ایران واقعاً یارانه انرژی است؟ آیا از دوره ای که بهای انرژی صنعت در ایران به شدت افزایش یافت و سهم یارانه جبران افزایش ناگهانی و گزاف آن چیزی نصیب واحدهای تولیدی نشد بنگاه های تولیدی و صنعتی ما رشد کردند؟ یا در سراشیب سقوط و نابودی بیشتر قرار گرفتند؟ آیا در سرزمینی که مصرف کنندگان انرژی (مثلاً بنزین به قیمت نزدیک به قیمت FOB خلیج فارس) روی دریای نفت و گاز زندگی می کنند، سیگنال رقم خیره‌کننده " ۳۱ میلیارد دلار " برای اقتصاد و مسئولان آن تندتر کردن شیب سرسره سقوط تولید ملی و گستردن فرش قرمز برای واردات بی رویه باز هم بیشتر مصنوعات خارجی نیست؟
۲- میفرمایند : " دومین عامل ماندگاری صنایع دارای فناوری قدیمی در ایران پرداخت تسهیلات بانکی در قالب وام به شرکتهای بزرگی است که عمده آنها تولیدی بوده و از بازپرداخت اصل و فرع آنها خودداری می‌کنند ".
اگر این اظهارات که در ادبیات مسئولین درجه اول پیشین مملکت نیز رایج بود و قرار بود لیست اسامی آنها نیز اعلام و مورد پیگرد و وصول قرار گیرد. قرارنیست فقط ترجیح بنده سخنرانیها و مقالات باشد. پس نویسنده محترم مقاله حتماً اشراف کامل دارند که :
الف : مثلاً در سطح فروشگاه های زنجیره ای کشور امروزه می توان کالاهای مصرفی مانند مواد غذایی را با تخفیفات حدود ۵۰% یا حتی بیشتر خریداری نمود. آیا به نظر مشارالیه صنایع موجی ایران (از جمله صنایع غذایی موج دومی) بیش از ۶۰% سود دارند که ۵۰% تخفیف به مشتری می دهند؟ یا حقیقت آن است که سود واحدهای فعال صنایع غذایی در بهترین حالت به ۱۰% هم نمی رسد و علت این تخفیفها عدم ارائه تسهیلات از سوی بانکها به واحدهای تولیدی و اجبار آنها به نزول کردن سرمایه در گردش خود با ۵/۳ تا ۴% در ماه برای احتزاز از تعطیلی واحد خود و پرداخت حقوق و دستمزد، مالیات و حق بیمه و … است. از این رو گزینه تخفیفات ۵۰ درصدی را انتخاب می نماید.
ب : ضمناً مشارالیه اشراف دارند که چند درصد از واحدهای تولیدی در شرکتهای صنعتی هم اکنون تعطیل و باقیمانده هم با چند درصد ظرفیت کار می کنند و بدیهی است که این صنایع قادر به خلق سودهای بالای ۵۰% نمی باشند و تخفیف های مذکور عمدتاً تاکتیک های خودزنی و خودکشی قبل از مرگ است.

۳- آیا به فرض حذف یارانه اندک انرژی واحدهای تولیدی در شرایط رکود بی سابقه کنونی و همزمان با افزایش سایر نهاده های تولیدی کارخانجات باقیمانده تعطیل نخواهند شد؟ کارگران و کارمندان اخراجی آنها که قبلاً در انزوا انتحار می کردند من بعد آشکارا و در ملأ عام به این امر مبادرت نخواهند کرد؟ (کافی است به موارد خودکشی اعتراضی اخیر در خیابان ها و روی پل های شهرهای بزرگ تأمل کنید).
از اساتید و علما محترم انتظار می رود در شرایط رکود مزمن و سنگین مانند آنچه اکنون حاکم است به مسئولین محترم یادآوری نمایند که در همه جای دنیا دولت و مسئولین به داد تولید داخلی می‌رسند و موقتاً هم که شده هزینه های جانبی مانند مالیات، بیمه، عوارض و … را کاهش می‌دهند تا کالبد نیمه جان آن نفسی تازه کند نه این که بازدن آخرین لگد بوی الرحمان آن را پراکنده سازند.

دکتر غلامحسین احمدی
نایب رئیس هیئت مدیره انجمن صنایع تولید و صادرکنندگان کنسانتره و آبمیوه ایران